

РЕШЕНИЕ

№ 1068

гр. Бургас, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАЯ Н. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря РАЙНА Г. ЖЕКОВА
като разглежда докладваното от МАЯ Н. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232120202896 по описа за 2023 година

Производството е образувано по повод жалбата на Х. Т. Т. с ЕГН ***** от гр.***** и съдебен адрес в *****рез адв.А. Д. АК-Пловдив, против електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с техническо средство или система серия К и № 7515982 издаден от ОДМВР-Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП, на основание чл. 182, ал.1, т.5 ЗДвП на жалбоподателя е наложено наказание глоба в размер на 400 (четиристотин) лева.

С жалбата се моли за отмяна на атакувания електронен фиш, като се посочват процесуални нарушения при неговото издаване. Претендират разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Не се представлява. С нарочна молба се поддържа жалбата.

Административнонаказващият орган – ОДМВР-Бургас, надлежно призован не се представлява. Не изразява становище относно жалбата. Не се претендират разноски.

Съдът счита, че жалбата е подадена законоустановения срок видно справката от КАТ на лист 55 от делото (ЕФ е получена на 14.06.2023г), а жалбата е получена в ОДМВР-Бургас на 28.06.2023г (лист 4 от делото).

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, пред материално и териториално компетентен съд, поради което следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, като съдът след като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в

контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено следното:

На 16.05.2023г, в 16,05 часа, в община Приморско ВП 99 към 38.580, при ограничение на скоростта за движение извън населено място, въведено с пътен знак В-26 до 60 км/ч водачът на лек автомобил марка „Ауди“ модел „Q7“ с рег. №А*****управлявал със скорост от 104 км/ч. Нарушението е било установено и заснето със стационарна камера ARH CAM S 1, клип №0271045 като АТСС е било насочено към селищно образувание Узунджа и е снимало в двете посоки. Приспаднал били толеранс от минус 3% на измерената скорост. АТСС била с вградено разпознаване на номера и комуникации поставена мобилно в лек автомобил (видно от протокол към чл.10 ал.1 от Наредба №8131з-532/12.05.2015г (лист 11 от делото). Въпросното нарушение било записано на файл. По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР Бургас, които от записания файл, установили, че заснетият автомобил „Ауди“ модел „Q7“ с рег.№А *****НС управлявал с наказуемата скорост от 107 км/ч и е собственост на Х. Т. Т. с ЕГН ***** от гр.Бургас.

На жалбоподателя бил връчен електронен фиш, в който като нарушена била вписана нормата на чл.21 ал.2 от ЗДвП като на основание чл.182 ал.1 т.5 от ЗДвП на жалбоподател била наложена глоба в размер от 400 лева.

Техническото средство – мобилната система за контрол над скоростта - ARH CAM S 1, с фабричен номер 11743D1, към датата на заснемане на нарушението било годно, видно от приложените по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване (лист 19 от делото) било преминало проверка видно от Протоколи за проверка от 05.06.2023г (лист 18 от делото).

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по административнонаказателната преписка, които съдът кредитира изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложените по преписката снимки.

На база на така възприетата фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП (ДВ бр. 19/2015г.) - при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава наказателно постановление за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение и лишаване от право да се управлява МПС. В §6, т.65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието

„автоматизирани технически средства и системи”. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На основание чл.165, ал.3 от ЗДвП, е издадена Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. по приложение на закона и в частност за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), с която министърът на вътрешните работи, е уредил условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол. Анализът на посочените правни норми обосновават извод, че нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се санкционират чрез издаване на електронен фиш не само при установяването им при използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Нормативно установените условия за въвеждането в експлоатация, реда за използване на АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), съответстват на изискванията, посочени в **Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС**. Разрешението, дадено в това Тълкувателно решение, че в хипотезата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП установяването и заснемането на нарушения по ЗДвП може да се осъществява само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган, се основава на липсата на изрично разписани правила за използването на мобилните технически средства. Затова е прието, че поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания. След измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр.19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532, издаването на наказателни постановления за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал.1 и ал.2 от ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, функциониращи автоматично, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция – например **Решение № 613/10.04.2017г. по к.н.а.х.д. № 110/2017г. на АдмС-**

Бургас.

На следващо място следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието „електронен фиш“ се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, която дефиниция е възпроизведена и в § 6, т.63 от ДР на ЗДвП и съгласно които ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Видно от приложения на л.8 от делото фиш - той е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл. 189, ал. 4, изр. 2-ро от ЗДвП задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че ЕФ е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението. В ЕФ точно е посочено мястото на извършване на нарушението – „община Приморско второстепенен път ВП 99 км 38.580“ приложената снимка (л.8 от делото) мястото е фиксирано и посредством географските му координати, поради което и трудно би могло да се мисли за по-прецизно посочване на мястото на нарушението), отразено е обстоятелството, че в този участък важало общото правило за максимално допустима скорост в населено място от 60 км/ч. въведена с пътен знак В-26, както и точната измерена от АТСС скорост. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост – 44 км/час, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта. С представения протокол по чл.10 ал.1 от Наредба №8121з-532/12.05.2015г (лист 11 от делото) е посочено времето, през което мобилната камера е била поставена в лекия автомобил. През това време са посочени и номерата на изготвените клипове, един от които е и представеният на лист 9 от делото заснел процесното нарушение. В протокола е посочен служителят на КАТ, който е работил с мобилното устройство. На лист 12 и 13 от делото е представено заверено копие от удостоверение на служителя, издадено му за проведеното обучение за контрол на пътното движение чрез използване на технически средства.

Следва да се има предвид, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. В тази връзка, съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, **реквизити** и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, **реквизити** и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. От гледна точка на адресатите - електронният фиш е акт със санкционно значение, поради което, като вид държавна принуда, чрез него се възлагат неблагоприятни последици на адресата от имуществен характер. Именно с оглед на тази своя характеристика, при издаването на електронния фиш намира проява общия принцип, че административнонаказателната отговорност не може да бъде обоснована чрез разширително тълкуване или чрез тълкуване по аналогия (чл. 46, ал. 3

от ЗНА). Приложимостта на ЗАНН е посочена единствено при обжалването на електронните фишове – аргумент от чл. 189, ал. 8 от ЗДвП. Действително в процесния електронен фиш е посочена само териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението и не са посочени конкретен издател, негов подпис и дата на издаване, но такива реквизити не са предвидени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което това не може да бъде прието за пропуск, тъй като в случая нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП се явява специална по отношение на общото изискване на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН за съдържанието на наказателното постановление. В този смисъл е константната практика на касационната инстанция например - **Решение № 646 от 6.04.2015 г. на АдмС - Бургас по к.н.а.х.д. № 253/2015 г. и Решение № 539 от 19.03.2015 г. на АдмС - Бургас по к.н.а.х.д. № 150/2015 г.**

Не случайно законодателят при определяне на реквизитите на електронния фиш в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП не е посочил като изискване той да съдържа име, длъжност и подпис на издателя си (или на лицето, което в последствие връчва фиша) и това е така, защото електронният фиш е акт, който се издава в резултат на заснемане със система за технически контрол, а не акт на административнонаказващ орган, каквото е наказателното постановление. Ето защо за разлика от общия процес регламентиран в ЗАНН, в хипотезата с издаване на електронния фиш, не са предвидени два етапа, каквито съдържа общия процес по ЗАНН – обвинение чрез предявяване и връчване на АУАН и налагане на наказание чрез издаване и връчване на наказателно постановление (**Решение № 1227/08.07.2015 г. по к.н.а.х.д. № 943/2015 г. на АдмС-Бургас**). Законодателят в разпоредбата на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП е препратил към ЗАНН само процедурата по оспорване на електронния фиш, а в ал. 14 от същия член, е препратил към общия закон само за неуредените случаи. Това означава, че особената процедура, уредена в ЗДвП, се прилага такава, каквато е и така както е уредена в специалния закон и само за неуредените случаи, както и само в частта на оспорване пред съда на електронния фиш се прилага общия закон – ЗАНН. За това, след като в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП са регламентирани реквизитите на електронния фиш, това изброяване следва да се възприема като изчерпателно, т.е. достатъчно е електронния фиш да съдържа тези реквизити и да е издаден според образца утвърден със Заповед № Из-305/04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи. В случая процесният електронен фиш е именно такъв. След като в образца за електронен фиш и в изчерпателно изброените му в закона реквизити не се съдържа дата на издаване на електронния фиш, име на длъжностно лице, подпис и пр. - то такъв реквизит не е задължително да притежава и фишът.

Действително съдът констатира, че в ЕФ не е посочено пред кой съд и в какъв срок може да бъде обжалван. Това обаче в никакъв случай не може да се счете за съществено процесуално нарушение, доколкото очевидно и без това указание жалбоподателят е успял в срок да упражни правото си на жалба, поради което и този пропуск не се е отразил на възможността му да потърси съдебна защита на правата си.

Правилно е определен и субектът на административнонаказателната отговорност в лицето на собственика на МПС. Разпоредбите на ЗАНН, относно личната отговорност за

извършване на административно нарушение са дерогирани от разпоредбите на чл. 188 от ЗДвП, които предвиждат презумпция за отговорност на собственика на МПС (законния представител на ЮЛ), която може да бъде оборена от него в случай, че друг е управлявал автомобила. В разпоредбата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП пък е разписана процедурата, по която следва да процедира собственикът/представляващият, ако друго лице е управлявало автомобила - в 14-дневен срок от получаването на ЕФ да предостави в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. Само в този случай издаденият срещу собственика/представляващия ЕФ се анулира и се издава нов ЕФ срещу посоченото лице. В конкретния случай това не е сторено, поради което и правилно е ангажира отговорността на Фотев.

От субективна страна, съдът приема, че се касае за виновно извършено нарушение, тъй като не е спорно в процеса, че жалбоподателят е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат към датата на деянието със своите задължения при управление на МПС, в това число и задълженият му по чл. 21, ал. 2 ЗДвП, да избира определена скорост и спазва ограниченията за скорост при управление на ППС, които задължения обаче в настоящия случай съзнателно не е спазил.

В заключение съдът следва да посочи и че правната квалификация, дадена в ЕФ напълно съответства на установените факти и не са допуснати пороци в тази насока.

Размерът на глобата е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпроса за намаляването ѝ, както и въпроса дали случая може да се приеме за маловажен. Управлението на пътно превозно средство е дейност с повишен риск и една от най-честите причини за настъпването на ПТП е именно движението с несъобразена или превишена скорост, поради което и извършеното се явява деяние със завишена обществена опасност.

Предвид всичко горепосочено, съдът счита, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като наложеното му наказание е правилно и законосъобразно индивидуализирано, поради което и атакуваният ЕФ следва да се потвърди изцяло.

Към момента е настъпила законодателна промяна в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН (ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съгласно която - в производството по обжалване на НП/ЕФ въззивният съд може да присъжда разноси на страните. Уредбата препраща към чл. 143 АПК, който пък от своя страна препраща към чл. 77 и чл. 81 ГПК, регламентиращи, че съдът дължи произнася по възлагане на разноските ако съответната страна е направила искане за присъждането им. В конкретния случай, с оглед на изхода на правния спор, разноси принципно се дължат в полза на АНО, който обаче не е поискал присъждането им, поради което и съдът не може служебно да се произнесе по въпроса.

Така мотивиран Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба серия К и № 7515982 издаден от ОДМВР-Бургас, с който на на Х. Т. Т. с ЕГН ***** от *****и съдебен адрес в *****чрез адв.А. Д. АК-Пловдив за нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП, на основание чл. 182, ал.1, т.5 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 400 (четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____